

PULA FILM FESTIVAL ČETVRTOG DANA PRIKAZAN DUGOOČEKIVANI DJEČJI

'Duh babe Ilonke' - pošten

●● Nasilje koje se kupilo u filmovima "Ćaća" **Dalibora Matanića** i "Fleke" **Alda Tardozzija** eksplodiralo je u kratkometražnom hororu "Zagorski specijalitet" **Davida Kapca**. Toliko klanja Pula Film Festival u domaćem programu još nije vidio.

Pod paskom trojice iskusnih mentora, **Ogreste** (režija), **Sviličića** (scenarij) i **Ostojića** (produkcija), Kapac je otišao nekoliko koraka dalje od **Viteza** u "Šuma summarum" u smislu žanrovske eksplicitnosti, dok su filmovi razmjerni

no slični po duhu, ambijentu i likovima. Mladi biznismeni opet će se naći na udaru, ovaj put na "mirnom" seoskom imanju u Zagorju, a umjesto pušaka i pištolja rade motike, srpovi i sličan asortiman hladnog oružja. Hrvatski horor na američki način.

Nakon takvog filma, dobro je došao još jedan dječji – benigni "Duh babe Ilonke" **Tomislava Žaje**. U prvom planu je 11-godišnja Romkinja, "mala garava" Manuša (**Selma Ibrahimović**), a radnja se zahuktava kad duh njezi-

ne bake Ilonke (**Sebina Ajruća**), koja je "na nebu", počne opsjedati kuću romske obitelji. "Možda u kući imate duhove", reći će netko Manušinim roditeljima (**Rakan Rushaidat**, **Aleksandra Balmazović**).

Klinka će pokušati skinuti "otprokletiti" situaciju zajedno s školskim prijateljom **Zdenkom** (**Marin Arman Grbin**) koji "nije Rom, ali joj pomaže". Jasno, Ilonkin duh nije poltergeistovskog tipa jeze (ovo je dječji film u kojem će i "najgore stvari završiti sret-

FILM TOMISLAVA ŽAJE

dječji film solidne priče

no“), premda će pokojna bakica, po nekima i “vještica“, “oživjeti“ sa slike, odnosno pokušstvo će letjeti zrakom u šaćici prizora oplemenjenih (za hrvatski film rijetkim) digitalnim efektima.

Čarobni napitci, crne mačke i “sijedi“ tvorovi, uroci i prokletstva... najzgod potterovska “abrakadabra“. No, Žaja je naklonjeniji Timu Burtonu. Pogrebnikov sin Zdenko u sobi drži postere “Predbožićne noćne more“ i “Alise u zemlji čudes“, filmom će prodefili-

rati skeleti i veseli mrtvaci u (mahom nepotrebnim) scenama mjuzikla.

Žaja nije vizualno darovit poput Tima Burtona, ali iako mu mizanscena povremeno izgleda “kao u sapunicama“, slično “Koku i duhovima“, “Duh babe Ilonke“ je u načelu pošten dječji film solidne priče i nastupnih uloga klinaca.

Pogledamo li mu u dlan, vidimo potencijalni uspjeh na velikim i (na pose) malim ekranima.

MARKO NJEGIĆ